

להיות בעידן הגאולה

פוקחים עיניים עם משיח וגאולה יום יום

סגולה לקיץ!
פרקי אבות
עם ביאורו
מעבר לדרך

מטלוחים בשנת "הקור" -

עם חיבור "הזוהר" -
נצא מהגלות ברחמים!

כאנחנו מביאים את הגאולה בא"צ בטווח
כריזים בבית חב"ד הקרוב

גלין 82

פרשת אמור - פ"ד - פרקי אבות
ט"ו - כ"א אייר ה'תשס"ט
(9-15/5/09)

הגשה עריכה ועיבוד
מרכז חב"ד למושבי צפון הנגב
התפר 241 מעגלים ט"ל: 052-8085770
Email: bhm@neto.net.il

אוקרים ניצול יומי של משיח וגאולה

מעובד ע"פ שיחותיו הקדושות של הרבי מליובאוויטש שליט"א מלך המשיח

שבת קודש

ט"ו אייר, ל' לעומר (9.5)

מתכוננים להארה הגדולה

בפרשת השבוע 'אמור' מופיעה מצוות ספירת העומר. בתורת החסידות מוסבר, כי על-ידי ספירה זו מאירות עלינו הארות אלוקות (ספירה) - מלשון אבן ספיר מאירה, שמרוממות ומכנינות אותנו לקראת הארה עצומה שתשרה עלינו בחג מתן תורה. זוהי גם מעין דוגמה והכנה לקראת הארה העצומה פי כמה וכמה, שתשרה עלינו לעתיד לבוא, בגאולה השלמה.

(תורת מנחם תשנ"א חלק שלישי עמוד 198)

יום ראשון

ט"ז אייר, ל"א לעומר (10.5)

בתי כנסת מ'כל העמים'

לעתיד לבוא יגדל שטחו של בית-המקדש ויתפרס על כל ירושלים, משום שכל בתי-הכנסיות מכל העולם יגיעו לירושלים בדרך נס ויתחברו אליו. המהרש"א (רבי שמואל אלעזר אידל'ס) בפירושו למסכת מגילה (כט, א) מסביר על פי זה את הפסוק "כי ביתי בית תפילה ייקרא לכל העמים" (ישעיה נו, ז): בית-המקדש יהיה בית-תפילה, שמחובר מכל בתי התפילה שהיו מפוזרים בזמן הגלות בין העמים.

יום שני

י"ז אייר, ל"ב לעומר (11.5)

שרות בינלאומי

בזמן הגאולה השלמה ישרתו אותנו כל עמי העולם. וכמו שנאמר: "והיו מלכים אומניים ושרותיהם מיניקותיך" (ישעיה מט, כג). כעת, הקשר שלנו עםם צריך להיות על-ידי שנפתח אצלם מודעות לקיים את המצוות המוטלות עליהם (שבע מצוות בני נוח), שמביאות לצדק ויושר חברתי עולמי על יסוד האמונה בבורא העולם ומנהיגו. פרסום מוצלח מצדנו יגרום לגויים להיות אסירי תודה כלפינו, ועשוי לגרום להם להיות נכונים לשרת אותנו כבר כעת, ברגעים האחרונים של הגלות.

(ליקוטי שיחות בענייני גאולה ומשיח, וקרא עמוד 167)

מחיר נוח שרות אדיב

אד"י

יבוא ושיווק חלפים לרכב

רח' המנוף 31 עמק שרה באר שבע טל. 08-6230089

מטענים | אלטרנטורים | טורבו | מערכות הזרקה לרכב

נא לא לעיין בשבת וחג. "משום שטרי הדיוטות"

יום שלישי

י"ח אייר, ל"ג בעומר (12.5)

יום ההילולא של רבי שמעון בר יוחאי

הדרך להיפטר מהגלות

רבי שמעון בן יוחאי אמר כי "יכול אני לפטור את כל העולם כולו מן הדין" (סוכה מה, ב). כלומר, זכותו גדולה עד כדי כך, שיכול להציל את כל העולם מדין הגלות ולהביא את הגאולה בפועל ממש. גם בספר הזוהר מופיע, כי הקדוש-ברוך-הוא הביטיח לרבי שמעון בר יוחאי, כי בזכות חיבורו זה (ספר הזוהר) נצא ברחמים מן הגלות!

תורת החסידות מבוססת על הסודות שבספר הזוהר. הלימוד בה מאפשר לנו להבין מעט מאותם סודות ומכשיר אותנו לקראת התגלות סודות התורה המופלאים שמצפים לנו בגאולה השלמה.

(תורת מנחם תשנ"א חלק שלישי עמוד 226)

יום רביעי

י"ט אייר, ל"ד לעומר (13.5)

כמו שאנחנו

בתחיית-המתים יקים הקדוש-ברוך-הוא כל יהודי כפי שנפטר: "הולך עיור - ובא עיור, חרש - ובא חרש, אילם - ובא אילם... אמר הקדוש-ברוך-הוא: יעמדו כמו שהלכו - ואחר-כך אני מרפא אותך" (בראשית רבה, פרשה צה, א). כך יהיה גם בעיני החוליים הרוחניים: ברגע שהגאולה צריכה לבוא, יגאל אותנו הקדוש-ברוך-הוא כמו שאנחנו - ורק לאחר מכן יטהר וירפא את נשמותינו מהבעיות שנתרו.

(תורת מנחם תשנ"א חלק שלישי עמוד 226)

יום חמישי

כ' אייר, ל"ה לעומר (14.5)

הביגוד של הקמים לתחייה

מסופר בתלמוד על קלאופטרא מלכת מצרים, שהאמינה בתחיית-המתים וביררה אצל רבי מאיר, האם יקומו המתים ערומים או לבושים. השיב לה רבי מאיר במשל מגרגר חיטה: "ומה חיטה ש'נקברה' ערומה, יוצאה בכמה 'לבושין' - צדיקים, שנקברים בלבושיהן, על אחת כמה וכמה" (סנהדרין צ, ב). עם אלו בגדים יקומו?

לפי רבי נתן: "כסות שיורדת עם אדם לקבורה (תכריכים) - בו עתיד לעלות בתחיית-המתים" (מדרש תנחומא, אמור, פרשה ב). לפי רבי יהודה הנשיא: "באים בלבושיהם שהיו רגילים בהם בחיים" (כתובות קיא, ב). לדוגמה: כוהנים יקומו בבגדי כהונה, וכדומה.

(על פי תורת מנחם תשמ"ז, חלק שני עמוד 488)

יום שישי

כ"א אייר, ל"ו לעומר (15.5)

ענפים טעמים

לעתיד לבוא יהיה היבול מן הצומח מיוחד במינו: פירות יצמחו ויבשילו בן יום, הענפים עצמם יהיו ראוים למאכל ואפילו אילני סרק יצמיחו פירות.

(תורת כוהנים, תחילת פרשת בחוקותיי)

יחי אדוננו מורנו ורבינו
מלך המשיח לעולם ועד

שמעון כוכב לאיני
בן מזל מסעודה
ואסתר ברייגה בת יענטא
וכל משפחתם שיחיו
לברכה והצלחה בגו"ר

מוקדש
מוזכר
לזכות

לרפואה שלמה והחלמה כללית
לליסה ליבה בת מיני
ולבו שמואל רפאל וכל משפחתם שיחיו
ולשנת ברכה והצלחה בגו"ר
ליצחק מרדכי בן חיה ש"י

לומדים גאולה
פוקחים עיניים

העלון מעובד ומגוה ע"י רבנים ומשפיעים בארץ הקודש.

סגולה לזירוז הגאולה

מדברי הרבי שליט"א מלך המשיח

הוספה בתורה ומצוות בהידור...

כולל לימוד פרקי אבות בשבתות הקיץ

סגולה לזירוז התגלות משיח צדקנו.

ומה טוב עם ביאור משנה אחת לפחות.

פרקי אבות לזירוז הגאולה

פרק ד משנה ב

בן עזאי אומר: הווי רץ למצוה קלה, ובורח מן העברה, שמצוה גוררת מצוה, ועברה גוררת עברה, ששכר מצוה מצוה, ושכר עברה עברה.

פרוש רבי עובדיה מברטנורא

שמצוה גוררת מצוה, כך מנהגו של עולם העושה מצוה אחת, נוח לו לעשות אחרות והמתחיל בעבירות קשה לפרוש מהם, ועוד ששכר מצוה מצוה, שמן השמים מסייעין ומזמינים ביד מי שעשה מצוה אחת שיעשה אחרת כדי לתת לו שכר על שתיהן וכן שכר עבירה וכו'. פירוש אחר ששכר מצוה מצוה, שכל מה שאדם משתכר ומתענג בעשיית המצוה נחשב לו למצוה בפני עצמה, ונוטל שכר על המצוה שעשה ועל העונג וההנאה שנהנה בעשייתה. **ושכר עבירה עבירה**, והשכר וההנאה שמגיעת לו לאדם בעשיית העבירה נחשב לו כעבירה בפני עצמה, ולוקח על העבירה שעשה, ועל השכר וההנאה שמקבל בעשייתה.

גוררת

הקב"ה נתן בידי האדם את הבחירה. ולאחר שבחר בחיים, המצווה שקיים מסייעת לו לעשות מצווה אחרת. ואם חס ושלום בחר במוות וברע, הקב"ה מסתלק ממנו ומניחו ביד טבעו הרע. על דרך שאמרו חז"ל: **הבא ליטהר מסייעין אותו והבא ליטמא פותחין לו**.

(רבונו יונה. ועין שער הבחירה לאדמו"ר האמצעי פרק ז')

והביאור:

הווי רץ: התנא מתכוין לתוכן הפנימי של ענין הריצה – זריזות וחיות ושמחה בלתי מוגבלת בעבודת ה', שהיא "עבודה גדולה" (מדת חסידות).

אבל אין כוונתו לריצה כפשוטה, שהרי החיוב לרוץ לדבר מצוה היא הלכה מפורשת, ואינו ענין למדת חסידות. זאת ועוד אחרת: הדוגמא ל"מצוה קלה" בדברי רז"ל היא מצות שילוח הקן. והרי במצוה זו לא יתכן ריצה ברגלים כפשוטה, דהרי ארז"ל "כי יקרא, במאורע לפניך", שלא יחזור בהרים וגבעות כדי שימצא קן. [ולמעשה, אשר כל הנ"ל (שירוף כו') אינו במצוות דאין שייך בהם ריצה (כפשוטה, או גם כתוכנה), ומהם במצוות הנקראות קלות: ציצית וסוכה.

ציצית – מצוה זו אינה מן המצוות "שאדם חייב להשתדל ולרדוף עד שיעשה אותה".

סוכה – כשאדם מקיים מצוה זו כדבעי אין צורך לרוץ (ברגליו כפשוטו) לסוכה, שהרי "כל שבעת הימים אדם עושה סוכתו קבע כו' תשבו כעין תדורו".

ביאור פנימי במשנה

ע"פ שיהותיו הקדושות של הרבי מליובאוויטש שליט"א מלך המשיח

השאלות במשנתנו:

א. הלכה מפורשת היא ש"מצוה לרוץ... לכל דבר מצוה", ואין בהוראה זו משום מדת חסידות דוקא.

ב. מזה שאינו אומר "הווי רץ למצוה קלה כלחמורה" (כפי ששינוי לעיל "הווי זהיר במצוה קלה כבחמורה"), מוכח שהריצה למצוות אינה בשווה בקלה כבחמורה. וקשה: מדוע לא אמר בקצרה "הווי רץ למצוה" **סתם**, שבוזה היו נכללים כל המצוות (ובמילא הי' מובן שהריצה צריכה להיות בכל מצוה לפי מדת החומר שלה).

ג. בטעם הריצה אומר התנא שני עניינים: **א)** שמצוה גוררת מצוה כו' (המצוה תגרור מצוות נוספות) **ב)** ששכר מצוה מצוה כו' ("השכר וההנאה שמקבל בעשייתה" נחשב לו כמצוה בפני עצמה). נמצא שהטעם העיקרי הוא טעם השני – שהריצה היא מצד המצוה עצמה, ואם כן למה הקדים התנא הטעם הראשון.

ד. הקשר לבעל המאמר – בן עזאי.

המשניות מודפסות ומוהדשות לזכות ולעלוי נשמת

דניאל בן הכיבה ז"ל

נלב"ע ל' ניסן ה'תשס"ז
ת.נ.צ.ב.ה

ובקרוב ממש יתקיים בה: "הקיצו ורננו שוכני עפר" והוא בתוכם. יגן וימליץ טוב בעד כל צאצאיו שיחיו ובכללם: ניסים בן זוהרה וענבל בת ויוואן וילדיהם: עמית, ניתאי, דניאל ונאור שיחיו לברכה והצלחה בטוב הנראה והנגלה בגו"ר

זוהרה בת דדה וניסים ז"ל

נלב"ע כ"ה תמוז ה'תשס"ה
ת.נ.צ.ב.ה

ובקרוב ממש יתקיים בה: "הקיצו ורננו שוכני עפר" והיא בתוכם. תגן ותמליץ טוב בעד כל צאצאיה שיחיו ובכללם: ניסים בן זוהרה וענבל בת ויוואן וילדיהם: עמית, ניתאי, דניאל ונאור שיחיו לברכה והצלחה בטוב הנראה והנגלה בגו"ר